

CZY GRZECH TO SPRAWA DZIEDZICZNA?

1. Powszechność grzechu

1Krl 8,46; Ps 143,2; Prz 20,9;

Zaiste, nie ma na ziemi człowieka sprawiedliwego, który by tylko dobrze czynił i nie grzeszył. (Kzn 7,20)

Rz 3,10-20.23; Gal 3,22; Jk 3,2; 1Jan 1,8.10.

Jest to stan dziedziczony, a nie powstały w wyniku naszego działania:

(Ps 51:7) *Oto urodziłem się w przewinieniu I w grzechu poczęła mnie matka moja.*

(Hiob 14,4) *Jak może czysty pochodzić od nieczystego? Nie ma ani jednego.*

J 3,3-6; Ef 2,3; 1 J 5,12.

2. Wrodzona skłonność do grzechu

Termin: *peccatum originale* (grzech pierworodny) oznacza:

(1) pierwszy grzech Adama, (2) wrodzoną skłonność do grzechu, którą dziedziczymy jako ludzie. Grzech jako stan człowieka oraz skutki prawne i moralne grzechu Adama przekazywane są potomstwu.

Każdy człowiek rodzi się jako spadkobierca grzesznej, upadłej natury. Dotyczy to:

(a) wrodzonego poczucia winy [**Rz 5,12-19; 1 Kor 15,22; Tt 3,3**];

(b) wrodzonej nieczystości, co oznacza obecność zła, a brak sprawiedliwości Bożej (Rdz 6,5 BT) *Kiedy zaś Pan widział, że wielka jest niegodziwość ludzi na ziemi i że usposobienie ich jest wciąż złe. Mk 7,15.21-23; Rz 1,21-32; 3,10-18; 2 Tm 3,2-4.*

(c) całkowitej deprawacji ludzkiej natury (w człowieku jest brak duchowego dobra ponieważ dobrem jest Bóg). **Rz 7,18.23; 8,7; Ef 4,18; 2Tm 3,2-4; Tt 1,15**

(d) całkowitej niezdolności do życia wg Bożych praw

J 1,13; 3,5; 6,44; 8,34; 15,4-5; Rz 7,18.24; 8,7-8; 1 Kor 2,14; Ef 2,1.8-10;

3. Grzechy popełniane

Grzechy popełniane w codziennym życiu są skutkiem stanu grzesznego człowieka. Pojawiają się na wielu płaszczyznach: umysł, uczucia i wola doprowadzając do złych postaw wobec Boga i ludzi, do złego działania lub braku dobrego działania. Największe przykazania to miłość Boga i bliźniego [**Mt 22,37-39**] i ponieważ nikt z ludzi nie jest w stanie wykonać tych dwóch przykazań, dlatego każdy człowiek jest największym przestępcą. [por. Jk 4,17].

Kto zaś umie dobrze czynić, a nie czyni, grzeszy. (BT)

Tzw. listy grzechów (6x):

Mk 7,21-22; Rz 1,18-32; 1 Kor 6,9-10; Gal 5,19-21; 2 Tm 3,1-7; Tt 3,2-3.

CZY KARA ZA GRZECH JEST KONIECZNA

1. Konsekwencje grzechu jako kara:

Hiob 4,8 *Jak daleko spojrzeć, ci, którzy orali bezprawie i rozsiewali zło, zawsze je zbierali.*

Rz 3,23 *Gdyż wszyscy zgrzeszyli i brak im chwały Bożej,*

Rz 5,12. *Przeto jak przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć, tak i na wszystkich ludzi śmierć przyszła, bo wszyscy zgrzeszyli;*

Rz 5,14 *Lecz śmierć panowała od Adama aż do Mojżesza nawet nad tymi, którzy nie popełnili takiego przestępstwa jak Adam, będący obrazem tego, który miał przyjść.*

(a) utrata więzi z Bogiem

1 Moj 3,8.23-24; Iz 59,2 *Lecz wasze winy są tym, co was odłączyło od waszego Boga, a wasze grzechy zasłoniły przed wami jego oblicze, tak że nie słyszy.*

(b) całkowita deprawacja natury człowieka [1 Moj 6,5; Ps 14,3; Rz 1,18-32; 3,10-18; 7,18];

(c) utrata stanu niewinności, Bożej sprawiedliwości 1 Moj 2,25 *A człowiek i jego żona byli oboje nadzy, lecz nie wstydzili się.* **Ef 2,1-3.5.12; 4,18];**

(d) życie ze świadomością nieczystości i winy [1 Moj 4,13; *Wtedy rzekł Kain do Pana: Zbyt wielka jest wina moja, by można mi ją odpuścić.*

Ps 51,5 *Ja bowiem znam występki swoje I grzech mój zawsze jest przede mną.*

Iz 6,5 *I rzekłem: Biada mi! Zginąłem, bo jestem człowiekiem nieczystych warg i mieszkam pośród ludu nieczystych warg, gdyż moje oczy widziały Króla, Pana Zastępów.*

(e) śmierć duchowa, fizyczna i druga

1 Moj 3,19; Rz 5,12; 6,23; 1 Tm 5,6; Obj 3,1; 20,11-15].

2. Kara z ręki Boga

2 Moj 32,33. *I rzekł Pan do Mojżesza: Tego, kto zgrzeszył przeciwko mnie, wymażę z księgi mojej.* **3 Moj 26,21; 4 Moj 15,30-31; 1 Krn 10,13; Mt 3,10; 24,51.**

3. Cel karania

(a) ochrona Bożej sprawiedliwości:

5 Moj 32,4; Pieśń Mojżesza: *On jest skalą! Doskonale jest dzieło jego, Gdyż wszystkie drogi jego są prawe, Jest Bogiem wiernym, bez fałszu, Sprawiedliwy On i prawy.* **Hiob 34,10-12; 1P 1,17.**

(b) przemiana grzesznika: **Hiob 5,17; Ps 94,12; 118,17-19; Prz 3,11-12;**

Iz 26,16 *Panie! W niedoli szukali cię, wołali, gdy ich smagałeś.*

Hbr 12,5-10; Obj 3,19.

(c) powstrzymanie człowieka przed grzechem:

1 Moj 42,21; 4 Moj 21,7; 1 P 4,1-2.